

INŽENIRKA LETA

INTERVJU **Andra Dodič**

Inženirka leta 2018

» Inženirsko delo omogoča osebno rast in razvoj

Miran Varga Mag. Andra Dodič, direktorica tehnologije Elektronika in pogoni v družbi Kolektor Group, nam je zaupala svojo inženirsko pot in potrdila, da v razvoju še tako dober posameznik šteje manj od uigrane ekipe.

Kdaj in kje ste dobili navdih za inženirski poklic?

Že v otroštvu me je vedno zanimalo, kako so stvari sestavljene in kako delujejo. Imela sem otroški trikolesnik, s katerim sem se vozila po hodnikih hiše. Takoj, ko kolesa ni bilo slišati, so moji starši vedeli, da najverjetneje podiram kakšen njegov del in preverjam, kako je sestavljen. Od kod to zanimanje, ne vem, v družini nisem imela tovrstnih zgledov. Imela pa sem močno podporo, da si pridobim čim boljše izobrazbo, pri izbiri so mi pustili popolnoma odprte možnosti. V srednji šoli sta me izredno zanimali in privlačili matematika in fizika, predvsem prva. Poleg tega sem čutila veliko željo, da bi ta znanja uporabila pri odkrivanju nečesa novega. Proti koncu srednje šole so me očarale informacije o napovedanih velikih spremembah.

Do teh informacij takrat ni bilo tako lahko priti kot danes. Govorilo se je, da bodo roboti nadomestili ljudi v proizvodnih procesih, prihajale so informacije o t. i. androidih, robotih, ki so posnemali človeka. Vse to je bilo za tisti čas novo, nekako nepredstavljivo, a hkrati zame zelo privlačno. Odločitev za študij elektrotehnike in znotraj tega študija specializacija za področje avtomatizacije in robotike je bila zato logična posledica.

Kaj po vaše naredi dobrega inženirja?

Dobre teoretične osnove, logično razmišljanje, strukturiranje, organizacija. Vse skupaj pa začinjeno z veliko mero radovednosti in željo po odkrivanju novega ter prestavljanju meja že odkritega. Inženir mora znati uporabljati so-

dobna razvojna orodja, ki so mu na razpolago. Teh orodij je danes veliko, ustrezna interpretacija rezultatov, ki nam jih tovrstna orodja dajejo, pa dela ločnico med inženirjem in dobrim inženirjem. V zadnjem času se tudi vedno bolj potrjuje, da posameznik s svojim specifičnim znanjem na enem področju ni več dovolj za dejanski preboj. Potrebno je znati povezovati znanja z različnih področij. Zato potrebujemo skupine strokovnjakov, ki se dopolnjujejo. Dober inženir torej zna delati v ekipi, svoje znanje deliti in je odprt tudi za ideje drugih.

Kako ste »zajadrali« na področje strojegradnje?

Preko počitniške prakse. Že v srednji šoli sem namreč vsake poletne počitnice opravljala počitniško delo v podjetju Kolektor. Najprej v sami proizvodnji kot skrbnica strojev, potem pa tudi drugje. Najbolj blizu mi je bilo delo v skupini za izdelavo strojne opreme. Po vstopu na fakulteto sem se tako dogovorila s tedanjim vodjem, da sem redno, vsako leto opravljala tovrstno delo znotraj njihovega oddelka. Tako smo se že v času mojih študijskih let zelo dobro spoznali. Presenečenj pozneje ni bilo – z nobene strani. Opravljala sem delo konstruktorja električnih strojev in naprav. Še zdaj sem neskromno prepričana, da sem bila pri svojem delu zelo uspešna. Vsekakor zato, ker mi je bilo tovrstno delo blizu, nedvomno pa tudi zato, ker sem padla v zelo pozitivno naravnano in sprejemajoče okolje. Res smo bili super ekipa.

Razvijate predvsem tehnologije s področja avtomobilizma. So vam tudi sicer avtomobili blizu? Kako gledate nanje?

Res je, danes delam predvsem na projektih, ki so tako ali drugače povezani z avtomobilsko panogo. Moram reči, da delati v tej panogi ni lahko, dnevno se soočamo s tveganimi odločitvami, tako poslovnimi kot tudi strokovnimi, zahtevan je perfekcionizem. Vse to je nekaj, kar očitno dobro obvladam, mi je naravno ter ustreza mojemu karakterju. Rada imam dober avtomobil. Zanima me delovanje njegovih sistemov, sicer pa pri mojem avtomobilu, razen menjave koles, brisalcev in dolivanja raznih tekočin, vse druge zadeve opravi moj mehanik. Pri prejšnjem modelu sem se sama lotila tudi menjave žarnic, kar sicer nikakor ni bilo enostavno, danes pa to ni več potrebno.

Avtomobil v svojem življenju dnevno potrebujem, poleg tega mi nudi veliko mero svobode, odpelje me tja, kamor si želim. Od njega pričakujem, da deluje brezhibno, če mu ne bi mogla zaupati, bi bil to zame zagotovo vzrok za slabo voljo. Na neki način preko avtomobila kažem tudi svoj odnos do življenja, izkazujem svoj karakter. Dejstvo, da sem perfekcionista, se kaže tudi pri mojem vozilu.

Toda lastništvo in vožnja avtomobila v prihodnje ne bo sta več v prvem planu. Kako gledate na to spremembo?

V prihodnje se bomo morali prilagoditi novim razmeram, novim konceptom rabe prevoznih sredstev: delitev vozil, avtonomna vožnja – vse to je pred nami in bo zahtevalo tudi spremembo našega odnosa do avtomobila kot takega.

nosti za vse tiste, ki se novim razmeram ne bodo uspeli pravočasno in uspešno prilagoditi. Sistemi, ki se danes razvijajo in bodo del vozil prihodnosti, morajo ustrezati vse strožjim varnostnim zahtevam – to pa vpliva tudi na naše delo. Potrebujemo več sistematike, preverjanj, odločanja na osnovi zbranih podatkov itd. Digitalizacija proizvodnih procesov je postala nuja in zahteva. Avtomobilska industrija je glede tovrstnih zahtev zagotovo v ospredju. Trenutno adaptivni procesi, digitalni dvojčki in podobne rešitve še niso standard. Vendar se je njihov razvoj začel in naša naloga je, da prevzamemo pobudo pri dejanski implementaciji.

Kako ste doživeli izbor Inženirka leta?

Kot izredno lep in pohvale vreden dogodek, ki ga je ekipa izpeljala z odliko. Osebnostno lahko rečem, da sem ozavestila problem, s katerim se družba v celoti spopada, problem vključenosti žensk in njihove vizije za prihodnost. Kakšna bo naša skupna prihodnost, predvsem pa prihodnost žensk, če nam ne bo uspelo uravnovežiti naše prisotnosti

Kako bo na vaše delo vplivala napovedana pospešena elektrifikacija prometa?

Vsekakor ta vpliva na razvoj novih sistemov v avtomobilih, kar pomeni nove možnosti tudi zame in za koncern Kolektor. Ne gre za oddaljeno prihodnost, ta je že tukaj. Že danes aktivno delujemo v tej smeri, saj se močno zavedamo priložnosti, ki se ponujajo na trgu, in hkrati nevar-

INTERVJU **Andra Dodič**

v vseh vejah življenja, politiki, znanosti in še kje. Osebnost sem imela skozi svojo kariero zelo pozitivne izkušnje in neenakopravnosti na tem področju res nisem občutila, niso pa vse zgodbe tako pozitivne. Vsekakor ima družba v tem delu še veliko neizkoriščenega potenciala. Zelo pomembno se mi zdi poudariti, da sem preko projekta Inženirka leta spoznala izredne ženske, brez tega dogodka bi nas pot sicer le težko pripeljala skupaj. Kljub inženirstvu prihajamo namreč z zelo različnih področij. Upam, da bomo kljub intenzivni vpetosti v dnevno delo uspele ohraniti stike tudi v prihodnje.

Kakšna je vaša spodbuda mladim puncam, ki jih privlačita naravoslovje ali tehnika?

Če v sebi čutijo to poslanstvo, a vseeno oklevajo, ali bi se podale na to pot, naj se zavedajo, da ni ovir – je samo osebna določitev. Naše delo je vsak dan polno izzivov, izzivov na tem področju bo v prihodnosti še veliko več, raznolikost dela bo velika. Inženirsko delo omogoča sodelovanje z najboljšimi strokovnjaki na posameznih področjih iz celega sveta, omogoča osebno rast in razvoj ter zavedanje, da soustvarjamo prihodnost. In ne nazadnje je za uspeh potrebno povezovanje znanj z različnih področij in z različnimi pristopi k delu, ki jih med drugim zagotovimo tudi z bolj uravnoteženo prisotnostjo moških in žensk. Ljudje smo še vedno najboljši v tistem, kar delamo s srcem.

Že sicer je vaša kariera bogata, toda vendar – kaj bi radi še dosegli na poslovnem področju?

Rada bi nadaljevala delo na področju razvoja, tehnologije in industrializacije naprednih sistemskih rešitev za avtomobilsko industrijo. To področje je izredno široko, zahteva paletu različnih znanj in dobro sodelovanje med strokovnjaki posameznih področij. Zahteva moderne principe pristopa k reševanju in hkrati upoštevanje preteklih izkušenj.

Kaj vam sicer predstavlja največji izziv v poslu?

Čas! Sem sicer človek, ki vstaja zelo zgodaj, vendar mi časa vedno primanjkuje. Pa ne samo za strokovne ali službene obveznosti, ampak tudi za zasebni del življenja. Boljša organizacija časa mi vsekakor predstavlja izziv. Želim si še naprej delati z najboljšimi kadri na razvoju in industrializaciji novih naprednih sistemov, kjer lahko z znanjem in izkušnjami premikamo meje mogočega. V prihodnje nameravam prenašati izkušnje na mlajše sodelavce in si tudi na ta način dolgoročno izboriti nekaj dodatnega časa.

Kaj bi počeli, če ne bi bili inženirka?

O tem dejansko niti ne razmišljam. Če bi se odločala na osnovi strokovnih zanimanj, bi bila to verjetno uporabna matematika in prediktivna analitika. Če pa bi mi to isto vprašanje zastavili po kakšnem napornem dnevu, potem bi se odločila za pekarno ter peko kruha in slaščic.